

10de Møde.

Onsdag den 19. Oktober, Kl. 1.

Formanden: Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ferdinand Nielsen) er modtaget et Andragende fra Lærer P. J. Akselbo om Understøttelse til Afholdelse af Foredrag over Sundhedslære.

Andragendet vil til sin Tid blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem af det i § 6 i Lov om Saltvandsfiskeri af 4. Maj 1907 omhandlede Overnævn samt 1 Suppleant for samme.

Formanden: Hertil foreslaas valgt de samme som tidligere, nemlig Sekretær i Dansk Fiskeriforening J. M. Videbæk og Lærer ved Fiskeriskolen i Vallekilde C. A. Gulddammer. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg disse som valgte henholdsvis som Medlem og som Suppleant. (Ophold). De ere saaledes valgte.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem til at indtræde i den i Henhold til Lov Nr. 50 af 27. Marts 1903 nedsatte Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om en almindelig Invæliditets- og Alderdomsforsikring.

Valgt blev paa Formandens Forslag Folketingsmand Philipsen.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1911 til 31. Marts 1912.

Forhandlingen genoptoges.

Schovelin: Inden jeg gaar over til nogle politiske Bemærkninger, som den finansielle Situation giver mig Anledning til, vil jeg gerne have Lov til med Hensyn til Statsgælden at henlede Opmærk-

somheden paa det naturlige i, at man i alt Fald paa det nuværende Standpunkt tager den Tanke op til Overvejelse at gaa over til den 4 pCts Type. Jeg tror, det er uheldigt for de danske Statslaan, at man, saaledes som i den senere Tid, i Udlandet ser paa dem med nogen Uvillie. Man har tabt paa de danske Statsobligationer nu i en Række af Aar, og man har Indtryk af, at det nu ikke er nogen særdeles heldig Pengeanbringelse, fordi Obligationerne stadig gaa ned i Kurs. Vi ere utvivlsomt blevne forvante af Fortiden. Vi have haft en fortræffelig Finanstyrelse i sin Tid; jeg skal saaledes minde om, at vi i 1897 have kunnet placere et 3 pCts Laan, *et 3 pCts Laan*, til 97 $\frac{1}{4}$. Den Gang kunde man virkelig tale om Finanskunst. Men man maa paa den anden Side erindre den overvættes Pengerigelighed, som den Gang herskede i hele Verden, baade ved Afslutningen af det 3 pCts Laan i 1894 og det 3 pCts Laan i 1897, og man bør nu omvendt vænne sig til at se den Kendsgerning i Øjnene, som jeg berørte i Gaar, at Rentefoden i det hele taget er ved at stige. Vi kunne ikke vedblivende stille os paa det Standpunkt: Danske Statspapirer skulle nu være til 3 $\frac{1}{2}$ pCt., skulle nu være første Klasses i den Forstand, at de skulle kunne betinge en særlig lav Rente. Vi maa hellere se Situationen i Øjnene og bekvemme os til at gaa over til 4 pCts Typen. Naar vor sydlige Nabo, det mægtige Tyskland, har turdet gøre det, tør man være overbevist om, at der ikke finansielt set er noget uklogt deri, og der kan heller ikke være noget nedsættende for Danmark i at følge Tysklands Eksempel paa dette Omraade. Det vilde have den store Betydning, at vi for en Gangs Skyld kunde faa en Succes paa Laanemarkedet, at i Stedet for den Vrangvillie, hvormed det udenlandske Marked modtager vore Obligationer, disse maaske en Gang kunde blive modtagne paa Pengemarkedet med aabne Arme. Det har nu været saaledes i de sidste Aar — det gælder ikke blot Statens, men ogsaa københavnske Laan —, at de Finansmænd, som have overtaget Laanene, meget vanskeligt have kunnet placere dem. Det har været aarevis, inden de ere sunkne til Bunds, og det ligger i, at der ingen Fristelse er ved dem. Det store Publikum forlanger mindst en 4 pCts Type. Verden er jo oversvømmet i dette Øjeblik af Papirer, som endogsaa give højere Rente.

Man maa huske paa, at det franske Marked er oversvømmet af russiske Papirer, som give 4 $\frac{1}{2}$ —5 pCt., og